

*M*hil sine natura: indocta quidem est, verum omnem superat scientiam. Nullum naturæ opus, quod ex ratione profectum non videatur, vi tamen rationis non regitur, sed ipsa rationem regit, quam si sequatur, etsi cecum, non errabit. Nunquam mirabilior videtur ratio, quam cum naturam imitatur, sed hanc assequi non potest, nequidem cogitatione: ut enim natura rationem non capit, sic neque ratio, naturam. Hæc firmissima lex est rerum omnium, cui omnia subjecta sunt: solus Deus supra naturam, extra naturam quod non est: nunquam otiosa est, æa p̄b̄as, mediocritatem ipsa ostendit. Virtuti quam sequeretur: ita illam amat ut nusquam sit natura, nisi cuiusdam mediocritati conjuncta sit: ne tamen naturam putes idoneam magistratam vere virtutis, hic sola nihil potest nisi emendetur: quò simplicior est, eo certior, perfectior quidem sit adjuncto sensu & ratione, sed etiam inconstantior, hinc peccatum frequentius, quamquam, ne tunc quidem errat, sed tantum impeditur, & si finem non assequatur, quòd communem & usitatum ordinem insigniori lapsu excesserit, non magis naturæ error est, quam opus, sed a natura, quæ ideo non ex natura, quia præter naturam est. Nulli naturam quàm in homine perfectior, at nec usquam frequentior lapsus, quod multiplicitate varietate auocetur, laborantemque imperturbet ratio, quæ sui tam impotens est, ut nequidem naturæ suæ consentiat, illamque in errorem impellat, ut & ab illa non raro in lapsum impellitur, hinc multiplex in homine monstrum, quod sæpe non tam natura quàm ratio parturit, liberi ministerio n̄is partitio. An ergo rariora in homine monstra quàm in aliis animantibus?

*P*ia natura ordinis sui amantissima est, nullum monstrum valente natura, omnisque hæc p̄p̄b̄as non cum errore probantis est, sed ob imbecillitatem obstare nequeunt: hinc quælibet Monstra naturæ infirmitatem arguunt, omnium non vnariis est, & causa multiplex, sed in semine potentior. Monstrum maius nullum est, quam quod non tantum pugnat cum consuetudine, sed cum ipsis parentibus, à quibus naturâ & specie diuersum est. Quidam tamen ordo in hac ordinis omnis perturbatione necessarius: cum belluæ diuersi generis, contra naturam consentiunt, si gerendi vter tempus diuersum sit, ex tam insolenti coitu monstrum nullum consequetur, ob repugnantiam naturarum: sed hæc monstra frequentiora in Africa, quæ semper aliquid adportat noui. Non desunt sua monstra sexui, illius abundantia ut defectus peccatum est. Interdum reperiuntur promiscui sexus, interdum nullius, omni priuatione testium, cuius conditionis si omnia essent animalia, mox nulla haberentur. Quædam mutare sexum, & diuerso tempore, sustinere personam maris, & femine, fabula non monstrum est. Omnia ferè monstra capiti indiuiduum, aut figuræ insolentia, aut situ non idoneo, nimiaque aut penè nulla, seu partium, seu corporis totius magnitudine, nec legitimo interdum, aut constante numero partium. Non maiora sunt semper quæ horrorem inaciunt spectantibus: de inunt esse monstra quæ nimis monstra sunt; nec viuunt tūc quoniam n̄is p̄p̄b̄as, vortu. An verò quemadmodum in singulis quibusque gentibus quædam monstra sunt hominum, ita in vniuerso genere humano quædam monstra sunt gentium?

*P*lantis & animantibus tam antiquum generandi, quàm conseruationis propriæ studium, cum id maxime generatio præstet, ut ipsis non viuentibus, quædam veluti pars conseruetur viuentium, neque omni immortalitate careant, morti obnoxio: ita nullum aliud opus naturæ, quàm quod ab auctore numero tantum diuersum est, & in cuius naturam seipsum insuperit. Istud quod n̄is p̄p̄b̄as non magni constat in plantis, quamquam & in illis, quædam fingi potest sexuum diuersitas: ad conseruationem viuentium tam necessaria est, ut vel in rebus non necessariis, natura quædam illius ideam impreuerit: in ipsa rerum vniuersitate, cælum & terra, vtrumque sexuum imagine quadam & representatione complectuntur, sed in perfectiori animantium genere, alie mares, alie femine sunt, quod perpetuitatis causâ machinata natura est. Partes quoque ad procreandum aptissimæ: & ne animalibus forsan non tanta esset cura sobolis, commiscendorum corporum miræ libidine, sic ista sexuum diuersitas archioris coniunctionis occasio, sic posteritati consulunt, sitque ut n̄is p̄p̄b̄as, mutuâ operâ maris & femine, quorum neuter satis est seorsum ab altero. In homine fecunditas tantum bonum, quantum ipse homo bonum est; feminam dici Monstrum, magnum hoc Monstrum est: testes habet non minus quàm viri, còque perfecti seminis (quo etiam nutriuntur, velut ventriculus chylo) necessarios artifices. nullâ magis aliâ parte tota generationis ratio continetur, nouam i naturam in natura moliuntur, non tantum ad procreandos liberos, sed ad commodè viuendum principes, & xad̄s p̄p̄b̄as. Ferè vni ipso non cedunt Cordi, calorique inuisti principium alterum constituunt, à quo vis in vniuersum corpus profluit, tam potens quàm occulta est, vires à testibus potius quàm à corde expectandæ: qui iis caret, Eunuchus dicitur, sed quiduis potius quàm animal dicendum est: si cui iuris fuit natura, baud oblitâ esse illius partis, cui seipsam debet. An vera & naturalis his partibus obscenitas?

*P*hucbus ipso nomine illuditur, si bonæ sit mentis, quod interdum non omnino parum est, id Philosophiæ & labori debet, non naturæ vitio, quod ut corporis integritatem tollit, sic & animi: nequidem circa Venerem temperantior, & cum ipsamet necessitas prodesset illi deberet ad continentiam, studio saltem peccat, & inani libidine. Proximè accedunt Eunuchi ad mulieres, eas tamen verius imbecillitate quàm naturâ reserunt: ut plurimum astutiores sunt non tam ingenio, quàm infirmitatis suæ conscientia: cum viribus careant, improbitate se tumentur & mendacio, ideo iracundi, quod nullus animi, nec magis fortes quàm viri: amant imprimis conuitia, neque aliâ pugnam magis valent, quàm quæ verborum est: facile lacrymantur, non verâ moti misericordiâ, sed ob animi mollitiem: eo sunt magis impudentes, quò non videntur habere quo erubescant: pigros facit, corpus minimè aptum ad laborem, timidos, temperamentum Frigidius. Hæc animi vitia, non minus graues corporis affectus, oculos parum habent firmos, nec perspicaces, & xad̄s p̄p̄b̄as, nec rectos pedes, & ferè distortos, minus ferunt n̄is p̄p̄b̄as, etsi in eam nullo negotio incurrant: frigidis morbis, & à pituita maxime obnoxij, facile incedunt in hydropem, nequidem à podagra liberi, pilis carent postgenitis, vox acuta & tenuis, & xad̄s p̄p̄b̄as, & vasorum angustia, cutis anilibus rugis exarata, partibus cunctis firmitate carentibus, & xad̄s p̄p̄b̄as, senectutemque patitur junior ætas, nec numero annorum laborat, sed iactura necessariorum partium, sic tam miser, qui re ipsa, quàm beatus qui ex arbitrio & virtute spado est. etsi abominandum sit remediij genus, sanitatem delere morbo, An v̄is p̄p̄b̄as elephantico remedium?

*P*hucbi nec conditione viri, nec naturâ mulieris: idem cum maribus nomen, habitum femine & figuram externam habent, nullius sexum: mas tantæ calamitatis opportunitior: ita mulieribus natura consuluit, ut facile non possint v̄is p̄p̄b̄as, & locus secretorum asylum testium, si tamen & Eunuchæ sint quædam, majore periculo infelices sunt, nec suam seruat & xad̄s p̄p̄b̄as, nouum mulierum genus: vnaqueque reliquarum animantium, cum exsecta est, fit quidem aptior, sed tantum nobis ad vesendum: hoc naturæ consilium est, ut cum sibi neque generi suo prodesset possint, redeat quædam ad nos ex pinguedine saltem, & carnis suauitate vilitas: cum belluæ animi loco feritatem quandam naturæ sint, si eximantur testes, necessitate ipsâ mansuescunt, & qui homini casus, omnem animam ademisset, illis feritatem admittit: imperfectiori animalium generi non debentur testes, & cum spontaneum ortum habeant, causa potentior illorum vim supplet, & ut carent conditionis eiusdem progeneribus, parentem habent communem naturam: in hominum genere Scythæ olim v̄is p̄p̄b̄as, quamquam non verus erat v̄is p̄p̄b̄as, apud quos, aut cæli conditione, aut aquarum vitio, frequens sterilitas, ibi facilius Eunuchos inuenias: ita natura ab hoc vitio abhorret, ut aliquando in vno & eodem vtrumque sexum inseuerit, ne fieret spado, sic dum vitat stultæ vitia in contraria currit, nulli affectus magis inter se contrarij, magnum Monstrum in quo vterq; sexus, Annon igitur maius est quod nullum habet?

Ergo Eunuchus Monstrum.

Proponebat Lutetia Armandus Ioannes de Mauuillain Parisinus, die x. Ianuarij. A. R. S. H. 1647.

Domini Doctores disputaturi.

M. Petrus le Comte.

M. Jacobus Mantel, Schol. Prof.

M. Carolus Bounard, Christ. Reg. Lud. xij. à Cons. & Med. prim.

M. Franciscus Blondel.

M. Nicolaus Matthieu.

M. Quirinus le Pignon.

M. Lancelotus de Frades.

M. Carolus du Pré.

M. Dionysius Guerin.